

[Ministeren for kulturelle anliggender]

princippet, og det har alene været i stand til at gøre det på den måde, at fordelingen af midlerne mellem forfatterne bliver foretaget på baggrund af stikprøvevise optællinger i alene 30 ud af samtlige Vesttysklands hundreder af biblioteker, optællinger, som finder sted hvert tredje år. Jeg tør derfor nok svagt antyde, at vi er ganske langt med hensyn til løsningen af problemerne, og mit tilsagn om at bede Koktvedgaardudvalget om at arbejde med dette synes jeg er et skridt på vejen i retning af, at folketingset bliver informeret om vilkårene, under hvilke en ændret afgiftsordning kan indføres. Det er så kompliceret, at det er lidt letfærdigt at tale om, at vi dér har den idelle løsning på dette problem, der har at gøre med kulturstøtte.

Endelig til slut vil jeg sige om den praktiske fordeling, som altså hviler bare på et rimelighedsprincip, som vi er nået frem til, at den fordelingsnøgle, som er foreslået i regeringens oprindelige forslag, var baseret på et ønske om at tage hensyn til de forfattere, der var dårligst stillet, og samtidig klippe toppen af, idet et fåtal forfattere får urimeligt – kan man nok sige – høje indtægter, selv om jeg meget vel forstår hr. Bernhard Baunsgaards bemærkninger om, at en nedgang i disse indtægter måske kan forekomme mere pludselig, end vi er vant til, men den sker dog over en 5 års periode, og jeg mener, at den vil blive accepteret.

Vi har lyttet til de indvendinger, som kom fra Forfatterforeningen om, at vores hensyntagen til de dårligst stillede er kommet til at gå ud over en mellemgruppe, der her i landet opfattes som de forfattere, der kan leve af at være forfattere. Vi synes, at de synspunkter er rigtige, og vi har fået udarbejdet ændrede statistikker, der giver os en fordelingsmodel, som i lidt mindre grad tilgodeser de dårligst stillede – som også er en blandet gruppe – men som gør det muligt stadig væk for forfattere her i landet at leve af deres forfatter-skab.

Endelig må jeg til slut til hr. Bernhard Baunsgaards efterlysning af indførelse af UNESCOs bogdefinition sige, at det forslag, som fremkom i UNESCO om, at et skriftstykke på mere end 49 sider er en bog, og at et skriftstykke på mindre end 49 sider ikke er nogen bog, ikke er blevet accepteret mange steder. Det er meget svært at kvantificere en kvalitet, og et bogbegreb må vel også bygge

på kvaliteten. I denne sammenhæng peges der jo oftest på små digtsamlinger, der derved ville falde ud som værende ikke-bøger. Det er måske værd at gøre sig klart også, at blandt de mest skelsættende videnskabelige bøger og afhandlinger i verden er Niels Bohrs afhandlinger, der for manges vedkommende kun rummede ganske få sider.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt starte med at sige til kulturministeren, at når jeg beklager, at vi ikke har kunnet løse alle problemer på én gang, er det ikke noget, jeg bebrejder kulturministeren. Jeg beklager over for de mennesker, som måske havde håbet, at vi kunne løse problemerne, at vi ikke har været i stand til at gøre det denne gang, og jeg sagde, at der i betænkningen var indbygget forskellige ting, der gjorde, at man sandsynligvis ville komme nærmere en løsning af problemerne senere hen. Der er jo også i loven indbygget en revisionsparagraf, sådan at man, når man er kommet løsningen af problemerne nærmere, kan få løst dem ad lovgivningens vej.

Jeg har ikke sagt, at ophavsretlig udbetaling af biblioteksafgift, eller hvad det nu vil hedde til den tid, skulle være den ene løsning. Jeg har tværtimod sagt, at jeg personlig tvivler på, om det er den gode løsning, men at jeg synes, det er rigtigt, at vi nu har fået fastslået, at det i hvert fald skal undersøges, hvilke problemer og muligheder der måtte ligge på det område.

Det, jeg egentlig gik herop for, var for at sige, at hr. Bernhard Baunsgaards synspunkt om, at man skulle lægge UNESCO-definitivonen af en bog lig 49 sider til grund for beregningen af en biblioteksafgift, vil jeg i hvert fald meget stærkt anbefale udvalget ikke at gå ind på. Jeg vil sige det så stærkt, at hvis det skulle indgå i denne lov, at man skulle bruge den definition for beregning af biblioteksafgift, ville jeg fraråde SFs folketingsgruppe at stemme for loven, og det ville jeg gøre, dels fordi, som ministeren har sagt, man ikke kan dømme en bogs kvalitet på, om den er tyk eller tynd, dels fordi der er en del lyrik i hvert fald, der vil falde udenfor og ikke få penge, og endelig fordi de bøger, som har så stor betydning for folks læsning og folks litteraturinteresse siden hen, i høj grad ville blive ramt, nemlig børnebøgerne. Dette område er det eneste, hvorpå børnebogsfor-